

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fikhî” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Demokrasiye Oy Vermek Haramdır!

Abdur Rahman Al-Umari'ye

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Demokrasiye oy vermenin haram olduğu bilinmektedir; ancak insanlara, aşağıdaki nedenlerden dolayı oy verilebileceğini düşündüren birçok deliller vardır:

- 1- İki zarardan en hafif olanı
- 2- Bizden öncekilerin şeriatı
- 3- Zaruretler mahzurları (yasakları) mubah kılar
- 4- Müslümanların dinini, canını ve malını korumak, şeriatın maksatlarındandır

Bu kaideler, oy kullanmanın mubah ya da ümmetin maslahatı için gerekli olduğuna dair şerî hükmü elde etmeye elverişli midir?

Allah sizi hayırla mükâfatlandırсын ve Allah sizi mübarek kılsın.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekâtuh.

Ey kardeşim, daha önceki soru-cevaplarda bu soruların cevaplarını vermiştik; şimdi size aşağıda daha önceki cevapları aktarıyorum:

29/8/2010 tarihli soru-cevap, ehveni şerreyn (iki şerden en hafif olanı) ve iki zarardan en hafif olanı hakkında olup orada şöyle geçmektedir:

[“Ehveni Şerreyn (İki Şerden En Hafif Olanı) ve İki Zarardan En Hafif Olanı” Kaidesi”]:

Bu, birtakım fakihlere göre şerî bir kaidedir ve bunu benimseyen alimlere göre de tek bir anlam ifade etmektedir ki o da; haram olan iki fiilden birinin öne alınmasının ve **mükellefin, iki haramdan birini işlemekten başka bir şeye gücü yetmemesi ve her ikisini birden terk etmesinin de imkansız olması durumunda bu ikisinden daha az haram olanı yapmasının caiz olmasıdır; çünkü her yönden bunun dışındaki herhangi bir şeye güç yetirmesi imkansızdır.**

Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Allah hiç kimseye taşıyabileceğinden daha fazlasını yüklemez.”** [Bakara 286] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **“فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ”** **“Gücünüz yettiğince Allah’tan sakının.”** [Teğabun 16] Yani bu kaideyi söyleyenlere göre bu kaide, iki haramdan kaçınmak imkânsız olunca uygulanır. Şöyle ki; iki haramı birlikte terk etmenin imkânsız olması, aksi taktirde daha büyük bir haramın meydana gelmesi durumunda, o zaman iki zarardan en hafif olanı alınır. Ayrıca bu alimler, iki zarardan en hafif olanı, hevaya göre değil, şerî hükümlere göre belirlemişlerdir...

Bu alimlerin kaideyi uygulamak için zikrettikleri örneklerden bazıları şunlardır:

- Bir annenin doğumu güçleşip ya anneyi ya da cenini birlikte kurtaramama durumu ortaya çıkmış ve hızlı bir şekilde de karar vermek gerekiyorsa; ya anne kurtarılıp ceninin ölmesi

gerekecek ya da cenin kurtarılıp annenin ölmesi gerekecektir. Şayet mesele terk edilir ve ikisinden birinin ölüp diğerinin kurtarılması veya ikisinden birinin yaşatılıp diğerinin ölmesi için herhangi bir şey yapılmazsa, o zaman ikisinin de ölümüne yol açabilir. İşte böylesi bir durumda ehveni şerreynden, iki zarardan daha hafif olandan veya iki mefsedetten daha hafif olandan bahsedilebilir. Dolayısıyla kurtarılması gerekeni, yani anneyi kurtaracak eylemi yapması gerekir. Velew ki bu eylem, diğerinin ölümüne yol açsa bile...

Kişiye, haram olan iki şeyin sunulması ve her ikisinden de uzak durma imkânı olduğu halde en hafif olanını yapması, kaidenin uygulamalarından değildir. Tıpkı kafir veya fasık da olsa falan kişiyi seçin veya filancaı destekleyin ve diğerini desteklemeyin şeklinde söylenmesi gibi; çünkü birincisi bize yardım ediyor ve ikincisi bize yardım etmiyor ya da buna benzer bir şey. Ama burada şöyle söylenmelidir: Bize sunulan iki şey de haramdır. Dolayısıyla laik birini seçmek caiz olmadığı gibi Müslümanın görüşünü temsil etmesi için onun vekil veya temsilci tayin edilmesi de caiz değildir. Çünkü İslam'a bağlı kalmadığı gibi haram olan amelleri işlemektedir. Çünkü müvekkilin, yasama ve haram olan projeleri onaylaması, haramları talep etmesi, bunları kabul etmesi ve takip etmesi gibi şeyleri yapması caiz değildir. Genel olarak marufu yasaklıyor ve münkeri emrediyor; bu nedenle onlardan herhangi birini seçmek caiz değildir; çünkü bunu veya onu seçmek haramdır. Zira bunun ve şunun seçilmesini terk etmek, imkân dahilindedir...] Bitti.

Konunun tamamı, yukarıda geçen soru-cevapta mevcuttur; oraya müracaat edebilirsiniz.

2- Bizden öncekilerin şeriatları, bizim için şeriat değildir kaidesine gelince; bunu da 4/5/2014 tarihli soru-cevapta açıklamıştık ki orada şöyle geçmektedir:

(Cevap: Evet, bazı sultanların şeyhleri [otorite yanlısı alimler] bu tür sözleri söylüyorlar. Ama bunlar, hüccet olacak sözler değildir. Çünkü Allah'ın indirdiği ile hükmetmenin delilleri, net ve açıktır. Sübutu ve delaleti kati delillerdir. İmamlar arasında hiç bu konuda ihtilaf olmadı. Allah'ın indirdiği ile hükmetmek, farzdır. Allah Subhanehu ve Teala şöyle buyuruyor: **"Artık, Allah'ın indirdiği ile aralarında hükmet ve sana gelen haktan ayrılıp da onların arzularına uyma."** [Maide 48] Yine şöyle buyuruyor: **"Aralarında, Allah'ın indirdiği ile hükmet. Onların arzularına uyma ve Allah'ın sana indirdiğinin bir kısmından seni şaşırtmalarından sakın."** [Maide 49] Bu manada gelen nâsslar çoktur. Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyerek insan yapımı yasalar ile hükmetmek, küfürdür. Eğer hükmeden buna inanırsa kâfir olur. İnanmazsa, zalim ya da fasık olur. Bu, Allah Subhanehu ve Teala'nın şu ayetlerinde yer almaktadır: **"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir."** [Maide 44] **"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir."** [Maide 45] **"Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir."** [Maide 47] Sultanların şeyhleri tarafından istidlal edilene gelince, dediğimiz gibi hüccet olamaz...

- Maslahat ile istidlal ve onun delil olmasına gelince, keza bu da yerinde bir istidlal değildir. Buna da bir göz atalım:

Usul âlimleri arasında maslahatı delil olarak kabul edenler var. Ama onlar, maslahatı emreden veya nehyeden bir şeyin şeriatla gelmiş olmamasını şart koşarlar. Emreden veya nehyeden bir nâss gelmiş ise, maslahat hükmü alınmaz, aksine şeriatla bildirilen hüküm alınır derler. Muteber hiçbir usul alimi, maslahat bunu gerektiriyor bahanesiyle vahyin getirdiği nâssların devre dışı bırakılacağını söylemedi.

Örneğin faiz, haramdır. Şeriat, vahyin getirdiği nâsslar ile faizi haram kıldı. Dolayısıyla maslahatlar faizi gerektirse bile, şeriat bunu reddeder ve haram kılar. Bazı sözde alimler, faize fetva verseler dahi fetvaları reddolunur. Ayrıca vahyin getirdiği Şeriat ile de taban tabana zıttır.

Allah'ın indirdiğinden başkası ile hükmetmek, faizin haramlığı gibi kati şekilde haramdır. Çünkü vahyin getirdiği nâsslar böyle demektir. Burada maslahatın hakemliğine yer yoktur. Çünkü şeriat neredeyse, maslahat da oradadır. Bunun tam tersi değildir.

Biz, bu konuda müsamahakâr davranıp Mesalihi Mürsele'yi kabul eden usul alimleri ile aynı görüşte değiliz. Hatta bunların mezhebine göre bile, maslahat ile istidale yer yoktur. Gerçek şu ki Mesalihi Mürsele diye bir şey yok. Şeriat, bazı şeyleri emretmeden ve nehyetmeden öylece bıraktı diyenlerin nazarında Mesalihi Mürsele söz konusudur. Maslahatın kullanılacağı alanın burası olduğunu söylediler. Hâlbuki Şeriat, hükmü beyan edilmeyen hiçbir şey bırakmadı. Aksine her şeyin hükmünü açıkladı. "Her şey için bir açıklama olarak indirdik." [Nahl 89] "Biz Kitap'ta hiçbir şeyi eksik bırakmadık." [Enam 38] "Bugün sizin dininizi kemâle erdirdim. Ve üzerinizdeki nimetimi tamamladım. Sizin için din olarak İslam'dan razı oldum." [Maide 3]

- Özetle, küfür sistemlerine katılmak ve Allah'ın indirdiğinden başkası ile hükmetmek, küfürdür. Eğer Allah'ın indirdiğinden başkası ile hükmeden yönetici, bu hükme inanırsa kâfir olur. Eğer Allah'ın indirdiğinden başkası ile hükmeden yönetici, bu hükme inanmazsa, zalim ve fasık olur. Nitekim ayetlerde böyle geçmektedir: "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler kâfirlerin ta kendileridir." [Maide 44] "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler zalimlerin ta kendileridir." [Maide 45] "Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyenler fasıkların ta kendileridir." [Maide 47] Müslümanın, Allah'ın indirdiğinden başkası ile hükmeden bir yönetime katılmasının caiz olduğunu söyleyenlerin, hiçbir delili ya da şibih delilleri yoktur. Çünkü bu konuda yasaklayıcı nâsslar, sübutu ve delaleti kati nâsslardır.

Umarım cevap, yeterince açık ve derde devadır.

H. 4 Receb 1435 M. 4/5/2014] Cevap bitti.

Konunun tamamı, Yusuf Aleyhisselam'ın konusu ile Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in gıyabi cenaze namazını kıldığı Necâşi konusunda ayrıntılı olarak mevcuttur... Oraya müracaat edebilirsiniz... Dolayısıyla bunların, demokratik seçimlerin caizliğine, onun insan yapımı anayasadaki görevlerine, küfür hükmüne güvenmeye ve benzerlerine itibak etmediği gayet açıktır...

Sizin hakkında sormuş olduğunuz şeriatın maksatlarını, bazılarının maslahatı gerçekleştirecek şekilde yorumladıkları ve bunları hükümler için bir illet haline getirdikleri bilinmektedir; nitekim onların takdirlerine göre şayet bir meselede maslahat varsa o mesele caizdir ki bu doğru değildir... Zira Allah'ın, şeriatında gayesini açıkladığı hükümlerinden maksatları, Allah'ın bu hükümler hakkındaki hikmetleri olup onlara yönelik illetler değildir; bu nedenle onlara kıyas yapılamayacağı gibi onlarda geçen anlamlara da kıyas yapılmaz; zira bunlar, bizzat her bir hükme özel olup onun ötesine geçmez; dolayısıyla olabilir de, olmayabilir de; bu yüzden onların şerî illetlerle ve kıyasla hiçbir ilgisi yoktur; bilakis bunlar, Allah'ın hikmetlerinden bir hikmettir.

Ayrıca bu konu, İslami Şahsiyet kitabının üçüncü cildindeki -Şeriatın Maksatları Bölümünde- geçen Maslahatın Celbi, Mefsedetin Defi'nde detaylandırılmıştır; zira orada şöyle geçmektedir:

(..Birinci grup: Maslahatları sağlamayı ve zararları gidermeyi, bir bütün olarak İslâm şeriatı için şer'î illet ve bizzat her şer'î hüküm için şer'î illet sayıyorlar. Bizzat her hüküm için şer'î illet olması hususunda şer'î delilin maslahata delalet etmesini şart koşuyorlar. Bu gruba cevap şöyledir: Maslahatların sağlanması ve zararların giderilmesinin illet sayılması hususuna ya aklın ya da şeriatın delalet etmesi gerekmektedir. Eğer ona akıl delalet ediyorsa bunun bir kıymeti yoktur ve bu delalete itibar edilmez...

Buna binaen, maslahatları sağlamanın ve zararları gidermenin illet olduğuna aklın delalet etmesine itibar batıl bir itibardır ve bunun bir kıymeti yoktur. Bir şeyin illet olduğuna itibarın akıldan değil, şeriatın kaynaklanması kaçınılmazdır. Özellikle de illetin mutlak bir illet değil

de şer'î illet olması söz konusu olduğunda bu kaçınılmaz olur.

Maslahatları sağlamanın ve zararları gidermenin illet olduğuna dair Kur'an'dan, Hadis'ten ve icmadan delil getirmelerine gelince, bu delil getiriş de batıl bir delil getiriştir. Kur'an ve Hadis'ten getirdikleri delillere gelince; bu konuya şahit gösterdikleri ayetler ne siga bakımından ne de vakıa bakımından illetliğe delalet etmektedir. Şu ayetleri şahit göstermişlerdir: **“Biz seni ancak âlemlere rahmet olarak gönderdik.”** [Enbiya 107] **“Rahmetim her şeyi kuşatır.”** [Araf 156] Yine Rasulullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şu sözünü delil getirmişlerdir: **“Zarar görmek de zarar vermek de yoktur.”** [Hakim tahrir etti] Bu delillerde iddialarına dair bir delalet yoktur.

Dolayısıyla bu, menfaati elde etmenin ve zararı defetmenin şer'î hükümler için illet olduğuna da delalet etmemektedir. Bunun en çok delalet edebildiği husus, zarar vermenin bir bütün olarak İslâm şeriatından nefyedilmesidir. Bu ise hem şeriat hem de ondan bizzat herhangi bir hüküm için illetlik demek değildir. Çünkü sadece zararın nefyedilmesinde illetlendirmeye dair ifade yoktur. Dolayısıyla bu, bir bütün olarak şeriatın konulmasının ve şeriatın hükümlerinden bizzat herhangi bir hükmün illeti olmaz.

Buna binaen, Kur'an ve Hadis'in nâssları her ne kadar şeriatın oluşun neticenin, maslahatların sağlanması ve zararların giderilmesi olduğuna delalet etseler de maslahatların sağlanması ve zararların giderilmesinin şeriatın konulması ve bizzat her şer'î hüküm için illet olduğuna delalet etmemektedir. Dolayısıyla bu konuda bu nâsslarla istidlal/delil getirmek düşmektedir

Onların iddia ettikleri icmaya gelince onlar diyorlar ki icmadan kasıt, fıkıh imamlarının icmasıdır. Bunun bir kıymeti yoktur. Çünkü şer'î delil olarak itibar edilen icma, başkası değil, Sahabe'nin icmasıdır. Onun için onların delil olarak getirdikleri icmaya itibar edilmez...

Buna binaen şeriatın bir bütün olarak kendisine itibar edilmesine delalet ettiği bir maslahat yoktur. Külli naslarla, nâssların toplamı ile şeriatın toplamında böyle bir delalet yoktur. Böylece maslahata şer'î bir illet olarak itibar edilmesi, esasından batıl bir husus olmaktadır. Zira şeriat, hüküm koymak için illet olarak itibar edilen ne şer'î maslahat ne de şer'î olmayan maslahat vardır...]

Konunun tamamı İslam Şahsiyeti kitabının üçüncü cildinde mevcuttur; şayet daha fazla ayrıntı isterseniz oraya müracaat edebilirsiniz...

3- Zaruretlerin mahzurları (yasakları) veya haramları mubah kılmasına gelince; daha önce yani 26/1/2016 tarihinde buna yönelik bir cevap vermiştir; zira orada şöyle geçmektedir:

(Bazı âlimler “zaruretler yasakları mubah kılar” kaidesine kail oldular. Bu kaideyi kabul edenler, bir dizi deliller ileri sürdüler: Bakara suresi 173. ayet: **إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ** **Allah size ancak ölüyü (leşi), kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesileni haram kıldı. Her kim bunlardan yemeye mecbur kalırsa, başkasının hakkına saldırmadan ve haddi aşmadan bir miktar yemesinde günah yoktur. Şüphe yok ki Allah çokça bağışlayan çokça esirgeyendir.”** Maide süresi 3. ayet: **إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنزِيرِ وَمَا أٰهْلٌ لِّغَيْرِ ٱللّٰهِ بِهٖ فَمَنْ اضْطُرَّ غَيْرَ بَآءٍ وَلَا عَادٍ فَاِنَّ ٱللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ** **(Allah) size, sadece ölü hayvanı, kanı, domuz etini ve Allah'tan başkası adına kesilen hayvanı haram kıldı. Ancak kim mecbur kalırsa (başkalarının haklarına) saldırmaksızın, sınırı da aşmadan (bunlardan yiyebilir). Çünkü Allah çok bağışlayan, pek esirgeyendir.”**

Bu kaideyi inceleyen kimse, kaidenin doğru olmadığını görür.

Bu kaideyi savunanlar tarafından ileri sürülen deliller onların görüşlerine delalet etmez. Bilakis açlık nedeniyle mecbur kalınırsa ölü eti ve benzerlerinden yemenin caiz olduğuna delalet ederler. **“Kim, açlık halinde dara düşerse.”** Ayette geçen “mahmasa” sözcüğü, ölüme yakın açlık demektir... Ancak o zaman haram olan şeyler yenilir... Mecbur kalmak, ayette de açıkça görüldüğü gibi, (ölüme yakın) açlık ile sınırlıdır.

Diğer hususlara uygulanmaz. Lafız, genel ya da mutlak değil ki anlamının içine diğer hususlar da girsin. Aksine sadece açlık ile kayıtlıdır.

Dolayısıyla bu kaide, doğru bir kaide değildir ve kaideyi savunanlar gibi umuma hamledilmez. Doğrusu şudur ki bu kaideyi savunanların dayandığı deliller, zaruret halinde Allah'ın haram kıldığı yiyeceklerden yemek ya da içmek için Müslümana ruhsat veriyor. Bundan öteye geçmezler. Diğer durumlarda zaruret halinde ruhsat için başka deliller gerekiyor.

Kayda değerdir ki bu kaide, günümüzde maymuncuk haline gelmiştir. Çünkü zaruretler sözcüğü elastiki bir sözcüktür. Bu sözcüğe binaen tüm haramlar mubah sayılıyor. İnsanlar, zaruretler sözcüğünü kendi görüşlerine uygun yorumlayarak birçok şeyi onun altına sokuyorlar. Hatta zaruret adına birçok haram işleniyor!...

H. Rabiu'l Âhir 1437 M. 26/01/2016]

Meselenin tamamı, soru-cevapta detaylandırılmıştır... Oraya müracaat edebilirsiniz... Dolayısıyla bunların, demokratik seçimlerin caizliğine, onun insan yapımı anayasadaki görevlerine, küfür hükmüne güvenmeye ve benzerlerine intibak etmediği gayet açıktır...

4- Aynı şekilde 03/02/2016 ve 19/06/2022 tarihlerinde, seçimlere katılmanın hükmü hakkında detaylı bir şekilde cevap verdik; söz konusu cevaplara da müracaat edebilirsiniz. Bilen ve hüküm verenlerin en hayırlısı Allah'tır.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 18 Zilkade 1445

M. 26/05/2024

Cevaba, Emir'in (Allah onu korusun) web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<https://www.facebook.com/AtaabuAlrashtah.HT/posts/296199243562581>